

s-au mai perindat, de atunci, generații de absolvenți —, pentru că, o dată cu instituția, s-a stabilizat și un climat specific, menținut cîteva ani buni. Firește, rețeta nu e valabilă în sine și nu se certifică în mod automat. Nu de mult, un grup de absolvenți a plecat într-un oraș din Nord: succesul nu s-a mai repetat, urmările au rămas nesemnificative și risipirea tinerilor a devenit iminentă. Explicațiile de ordin administrativ date eșecului nu-l pot justifica, știut fiind că legislația în vigoare înscrie drepturile ferme ale absolvenților institutelor superioare de învățămînt. Repartizarea în grup a actorilor să se fi compromis prin acest exemplu? Ascultînd ce spun cîteva absolvenți ai promoției '73, reiese că, pentru ei, repartizarea în grup a absolvenților-actori și regizori rămîne modalitatea cea mai prietnică de a păși în viața profesională, osmoza cu restul colectivului urmînd să se producă lent, într-un proces urmărit însă pas cu pas, cu interes, competență și înțelegere. Iar necesitățile ansamblurilor s-ar putea satisface și altfel decît prin risipirea absolvenților încă din primul an al carierei. După cîteva stagii, timp în care actorii își stabilizează personalitatea și se deprind cu exigențele instituției teatrale, ca atare, opțiunile pentru alte scene își pot urma cursul firesc.

Sugestia aceasta nu are pretenția de a fi o soluție-panaceu. Ea nu provine dintr-o falsă alarmă, ci din dorința de a înlesni dezvoltarea unicatelor de talent și de farmec pe care le cultivă școala noastră de teatru. De pildă, ar fi o pierdere regretabilă ca liantul unui spectacol atît de proaspăt și de adevărat cum este *O sîrbătoare princiară*, creat de clasa prof. Octavian Cotescu, asistat de Ovidiu Schumacher, să nu fie păstrat și pentru alte împliniri ale unor tineri de o înzestrare atît de aleasă. Probabil că reevaluarea normelor de repartizare a absolvenților institutului ar fi utilă. După cum și contactul mai timpuriu al viitorilor actori cu viața teatrală a țării, încă din timpul studiilor, prezența în miezul luminilor și umbrelor ce compun zilele și nopțile de lucru ale actorului, ar putea fi de folos pregătirii lor.

În fața proaspătului actor, perspectiva conține numeroase necunoscute... În primii ani, cariera sa trece prin încercări hotărîtoare. Sînt ani în care speranțele pot înflori, dar se pot și frînge, ani în care teatrul se poate îmbogăți, dar poate și pierde... Stă în puterea actorilor să se poarte astfel încît să convingă că nimic nu e mai important, în acel moment al începutului de drum, ca zestrea talentului lor purtat prin școală. Dar să nu fie uitat nici Polouiu...

Un nou teatru popular

Ridicarea cortinei la premiera Opinia publică de Aurel Baranga a marcat evenimentul apariției pe harta țării a celui de-al 17-lea teatru popular, la Focșani.

La acest moment solemn, în, poate, una din cele mai frumoase săli de spectacol din țară, un public cald și receptiv a reamintit că este continuatorul tradiționalului spectator focșănean.

Nu este cazul să mai insist asupra mesajului pe care-l transmite lucrarea lui Baranga, și nici asupra calităților textului. Subliniez, însă, însușirile spectacolului, minuțiozitatea cu care a fost lucrat, atît rolurile principale, cit și cele episodice, dezvoltînd, din partea interpreților, talent, muncă temeinică și pasionată. Rămîn în memorie o seamă de scene sa-

vuroase, în special cele de înfruntare între Cristinoiu (P. Hirtescu) și Chîrlaru (C. Rădulescu); ele sînt punctate de momente în care mijloacele comediei contribuie la detașarea și sublinierea unor idei majore, actuale. De asemenea, replicile rostite de Paula Lupu (Otília), Valeria Dugheană (Niculina Gologan) și Ionuț Burlan (Ioniță) se cuvînt consemnate pentru culoarea și conturul în care au fost prinse. În genere, experiența scenică a interpreților e vrednică de toată prețuirea și invită la continuarea. După cum merită, mai ales, subliniată și valoroasa contribuție pedagogică și artistică a regizorului Călin Florian. Ea demonstrează încă o dată eficiența sprijinului regizorului profesionist în munca teatrelor de amatori.

Calitatea spectacolului onorează — și obligă — proaspăta scenă focșăneană.

Tiberiu Penția